

prima instanță: N. Arabadji
(Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău)
instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Simciuc, A.Minciuna
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2rac-222/17

Î N C H E I E R E

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii : Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe acțiuni „Făurarul”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Făurarul” împotriva Întreprinderii Mixte „Energy Investment Group” societate pe acțiuni și Simion Berzoi cu privire la încasarea datoriei și repararea prejudiciului cauzat prin întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Energy Investment Group” societate pe acțiuni, admis apelul declarat de către Simion Berzoi, casată parțial hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor Societății pe acțiuni „Făurarul” împotriva lui Simion Berzoi cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a taxei de stat, în rest hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015 a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La data de 07 februarie 2014, SA „Făurarul” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Mixte „Energy Investment Group” societate pe acțiuni și Simion Berzoi cu privire la încasarea datoriei și repararea prejudiciului cauzat prin întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că, în decursul anilor 2004-2009, pârâtul ÎM „Energy Investment Group” SA a închiriat de la SA „Făurarul” pentru activitatea sa, spații nelocative cu suprafața totală de 124 m², amplasate pe str. M. Eminescu, 63, mun. Chișinău conform contractelor de locațiune care se reîncheiau periodic. Ultimul contract de locațiune a fost încheiat și semnat de către părți la 25 august 2008, inclusiv de către pârâtul Simion Berzoi în calitate de director al pârâtului ÎM „Energy Investment Group” SA.

Pe parcursul anilor 2004-2008 pârâtul ÎM „Energy Investment Group” SA își onora cu corectitudine obligațiile de locatar și achita în termen chiria convenită și prevăzută de contractul de locațiune, dar în anul 2009 pârâtul ÎM „Energy

Investment Group” SA a încetat să achite chiria pentru locațiune explicând aceasta prin apariția unor dificultăți temporare.

Pârâțul Simion Berzoi, în calitate de administrator al locatarului a garantat sub răspundere personală continuarea relațiilor de locațiune, promițând că în cazul în care întreprinderea se va afla în imposibilitatea de plată el personal va achita datoria.

La data de 15 septembrie 2009, după ÎM „Energy Investment Group” SA s-a format o datorie în sumă totală de 11564 Euro, datoria fiind calculată în comun de către administratorii ambelor părți ale contractului de locațiune.

Pârâțul Simion Berzoi a solicitat o scadență și a eliberat în nume propriu recipisa scrisă din 15 septembrie 2009 prin care personal și-a asumat obligația să achite datoria față de societate în sumă de 11564 Euro pentru închirierea spațiului către societatea ÎM „Energy Investment Group” SA, în termen de până la 31 decembrie 2009.

În așa fel, consideră că pârâțul Simion Berzoi, în calitate de persoană fizică, prin recipisa scrisă la 15 septembrie 2009 a preluat o datorie a debitorului ÎM „Energy Investment Group” SA de la creditorul SA „Făurarul” în condițiile și în conformitate cu art. 567 alin.(1) Codul civil. Totodată, ÎM „Energy Investment Group” SA, în calitate de debitor inițial, în temeiul art. 567 alin. (2) Codul civil, a avut și are dreptul să se opună contractului de preluare a datoriei și să execute el însuși obligația, însă nu o face. Ca urmare, în temeiul art. 530 Cod civil, ambii pârâți, în calitate de debitori, au devenit legați solidar și în conformitate cu art.533 Cod civil, reclamantul SA „Făurarul”, în calitate de creditor, poate pretinde executarea obligației, la latitudinea sa, de la oricare din debitori, în parte sau în întregime.

Având în vedere că în termenul stabilit nici unul dintre pârâți nu au onorat benevol obligația de plată, de la 01 ianuarie 2010 până în prezent ei se află în întârziere în conformitate cu prevederile art. 617 alin. (2) lit. a) Codul civil, deoarece prin recipisa din 15 septembrie 2009 a fost stabilită data de executare a obligației de plată 31 decembrie 2009.

Mai menționează că, la 26 aprilie 2010, în vederea încasării datoriei pe cale judiciară, directorul SA „Făurarul” Spotîcailo Natalia, a înaintat o acțiune în ordinea stabilită din numele persoanei fizice Spotîcailo Natalia în vederea încasării datoriei în cauză de la persoana fizică pârâțul Simion Berzoi.

În procesul examinării pricinii în instanțele de judecată Berzoi Simion a recunoscut datoria și a adus probe în confirmarea existenței și mărimii ei ca urmare a relațiilor de locațiune dintre SA „Făurarul” și ÎM „Energy Investment Group” SA.

În rezultatul judecării pricinii, prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 25 aprilie 2013, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iulie 2013 și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 noiembrie 2013 acțiunea înaintată de Spotîcailo Natalia către Berzoi Simion a fost respinsă ca nefondată.

Instanțele de judecată au constatat unanim existența și mărimea datoriei în sumă de 11564 Euro, valabilitatea recipisei din 15 septembrie 2009, însă au concluzionat că dreptul de creanță al Nataliei Spotîcailo privind restituirea datoriei în sumă de 11564 Euro, în fond îl are ca titular pe Spotîcailo Natalia, dar pe SA

„Făurarul”, deoarece această creanță apare în temeiul contractului de locațiune încheiat între două persoane juridice și nicidecum în baza raporturilor contractuale de împrumut dintre două persoane fizice.

În conformitate cu art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sânt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane. Cu toate că după scadență, au trecut mai mult de 3 ani, în temeiul art.277 Codul civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit și în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

După întreruperea cursului prescripției extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs până la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen de prescripție extintivă. Respectiv, în cazul în care instanța nu va considera că a avut loc o întrerupere a cursului prescripției extinctive, solicită repunerea în termenul de prescripție extintivă, deoarece după finalizarea examinării irevocabile a acțiunii lui Spotîcailo Natalia privitor la același litigiu nu au trecut mai mult de 30 zile de la primirea deciziei Curții Supreme de Justiție, conform art. 279 Cod civil.

Astfel, datoria la data de 01 ianuarie 2010 constituia suma de 11564 Euro. Conform p. 6.2. din Contractul de locațiune nr. 1 din 25 mai 2008, pentru fiecare zi de întârziere a achitării plății de locațiune și a celorlalte plăți Locatarul plătește o penalitate în mărime de 0,2% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

Ca urmare, penalitatea calculată în limitele termenului de prescripție pentru ultimele 6 luni de întârziere constituie suma de 4163,04 Euro ($11564 \text{ Euro} \times 0,2\% = 5,128 \text{ Euro}$ pentru o zi $\times 180 \text{ zile} = 4163,04 \text{ Euro}$).

Totodată, în baza art. 619 Codul civil, pentru perioada de întârziere neacoperită de penalitate, de la 01 ianuarie 2010 până la 01 august 2013, dobânda de întârziere calculată constituie suma de 6357,37 Euro.

Prin urmare, solicită repunea în termenul de prescripție extintivă, încasarea în mod solidar de la pârâții ÎM „Energy Investment Group” SA și Berzoi Simion în beneficiul SA „Făurarul” datoria de 11564 Euro, penalității de 4163,04 Euro, dobânzii de întârziere în sumă de 6357,37 Euro și pentru taxa de stat achitată în sumă de 12070 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă. SA „Făurarul” a fost repus în termenul de adresare în judecată și s-a încasat, în mod solidar, de la ÎM „Energy Investment Group” SA și Simion Berzoi în beneficiul SA „Făurarul” cu titlu de datorie suma de 11564 Euro, penalitatea pentru un termen de 180 zile în mărime de 4163,04 Euro și dobânda de întârziere pentru perioada de la 01 ianuarie 2010 până la 01 august 2013 în mărime de 6357,37 Euro, iar în total suma de 22084,41 Euro, care urmează a fi convertiți în valută națională a RM la rata de schimb a Băncii Naționale a RM la momentul executării plății. Totodată s-a încasat, în mod solidar, de la ÎM „Energy Investment Group” SA și Berzoi Simion în beneficiul SA „Făurarul” cheltuielile de judecată în mărime de 12070 lei.

La data de 02 martie 2016, ÎM „Energy Investment Group” SA și Simion Berzoi au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen a apelului, admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată, să fie exclus Simion Berzoi ca parte din pricina în cauză, să fie anulat sechestrul de pe imobilul nr.20 din str. Tîrgoviște, mun. Chișinău, ce-i aparține lui Berzoi Simion, precum și încasarea din contul intimatului în favoarea apelanților a sumei de 75000 lei pentru prejudiciul material și moral cauzat prin punerea sub sechestrul a imobilului din Tîrgoviște 20, mun. Chișinău și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, apelanții ÎM „Energy Investment Group” SA și Simion Berzoi au fost repuși în termenul de declarare a apelului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către ÎM „Energy Investment Group” SA, admis apelul declarat de către Simion Berzoi, casată parțial hotărârea primei instanțe în partea încasării de la Simion Berzoi în beneficiul SA „Făurarul” cu titlu de datorie a sumei de 11564 Euro, penalității pentru un termen de 180 zile în mărime de 4163,04 Euro, dobânzii de întârziere pentru perioada de la 01 ianuarie 2010 până la 01 august 2013 în mărime de 6357,37 Euro și a taxei de stat în mărime de 12070 lei și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a pretențiilor SA „Făurarul” împotriva lui Simion Berzoi privind încasarea datoriei de 11564 Euro, penalității de 4163,04 Euro, dobânzii de întârziere de 6357,37 Euro și a taxei de stat.

A fost anulat sechestrul aplicat prin încheierea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 14 februarie 2014 în partea aplicării sechestrului în limita valorii acțiunii înaintate de SA „Făurarul” de 22084, 41 Euro și 12070 lei, asupra mijloacelor bănești de pe conturile bancare și/sau asupra bunurilor imobile ce aparțin cu drept de proprietate lui Berzoi Simion

În rest, hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015 a fost menținută.

La data de 17 februarie 2017 SA „Făurarul” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul, SA „Făurarul”, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea admiterii apelului declarat de Simion Berzoi și respingerii pretențiilor SA „Făurarul” față de intimatul Simion Berzoi, deoarece este neîntemeiată.

Consideră că sub acest aspect instanța de apel a încălcat prevederile art. 373 CPC care prevăd obligația instanței de apel să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate cu apel în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt precum și aplicarea legii în prima instanță, ceea ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

Instanța de apel, în vederea anulării hotărârii primei instanțe privitor la pretențiile SA „Făurarul” față de Simion Berzoi a aplicat norme de drept material care nu au incidență la caz, și anume:

- art. 24 alin. (3) al Legii nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni și 156 alin. (1), (3) Codul civil, care statuează că acționarii nu răspund

pentru obligațiile societății și suportă riscul pierderilor în limita valorii acțiunilor (participațiilor la capitalul social) ce le aparțin.

Consideră că această aplicare a normelor de drept material este eronată, are caracter arbitrar, ea nu se referă la caz, fiindcă relațiile contractuale examinate în pricina dată nu sunt de natura raporturilor juridice dintre acționar și societate. În materialele dosarului nu există careva date, înscrisuri, trimiteri la fapte, precum că Simion Berzoi este acționarul ÎM „Energy Investment Group” SA, iar SA „Făurarul” a înaintat pretențiile față de Berzoi Simion ca persoană fizică, dar nu ca acționar al societății în cauză.

Mai indică că instanța de apel greșit a reținut că între Berzoi Simion ca persoană fizică și SA „Făurarul” nu au existat careva raporturi juridice, iar simplul fapt că Berzoi Simion ca administrator al ÎM „Energy Investment Group” SA a semnat o recipisă prin care s-a obligat să achite datoria în sumă de 11564 Euro pentru închirierea spațiului locativ de ÎM „Energy Investment Group” SA nu poate servi ca temei de încasare a acestei sume din contul lui ca persoană fizică.

La fel instanța de apel greșit a indicat că societatea pe acțiuni în calitate de persoană juridică poate fi titular independent de drepturi și obligații și, astfel, obligațiile pecuniare izvorâte din contractul de locațiune îi pot reveni doar ÎM „Energy Investment Group” SA, iar Simion Berzoi nu are careva obligații față de SA „Făurarul”

Astfel, consideră că sub acest aspect, concluzia făcută de instanța de apel este arbitrară, nu este întemeiată legal, dar depășește cadrul legal existent și încalcă toate principiile stabilite pentru înfăptuirea justiției.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău este emisă la 24 noiembrie 2016. La data de 22 decembrie 2016 SA „Făurarul” a recepționat copia deciziei motivate a instanței de apel (f.d, 208), iar la 17 februarie 2017, adică în termenul prevăzut de lege, SA „Făurarul” a declarat recurs.

Examinând temeiurile recursului declarat în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de

judecată. Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Făurarul” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, invocarea de către recurent a faptului că instanța de apel la examinarea pricinii date a încălcat normele de drept procedural, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în apel, nu a fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite, este pur declarativă și nu constituie temei de declarare a recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să mai menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Făurarul” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Făurarul” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru